

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Fra handelsministeriets side kan vi tiltræde, at repræsentanter for danske firmaer i hvert fald ikke bør stilles ringere end repræsentanter for udenlandske firmaer, og vi har derfor i slutningen af forrige år anmodet statsministeriet om at tage spørgsmålet op til forhandling med de færøske myndigheder. Statsministeriet har derefter ved skrivelse af 10. december f. å. instrueret rigsombudsmanden i overensstemmelse hermed, men der er endnu ikke fremkommet svar fra Færøerne. Vi vil fortsat følge spørgsmålet, og det er mit håb, at vi vil nå frem til en positiv løsning.

Anker Lau: Jeg takker den højtærede minister for besvarelsen af mit spørgsmål vedrørende Færøerne. Jeg har ment, det var rimeligt, at denne sag blev understreget her i dette høje ting for ligesom at give tilkendende, hvor megen vægt der lægges herpå, og jeg går ud fra, at man i ministeriet vil forfølge sagen og forhåbentlig nå til en heldig løsning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 381).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at forelægge forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v. i den skikkelse, som forslaget har efter vedtagelsen i det andet høje ting. Det har som sædvanlig været genstand for en meget grundig udvalgsbehandling.

Som det vil være det høje ting bekendt, er der siden marts 1948 i forbindelse med de almindelige naturalisationslove også blevet fremsat forslag til lov om bevarelse eller erhvervelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Ved denne lov blev forskellige af 1925-lovens regler om erhvervelse af dansk indfødsret sat ud af kraft, navnlig fordi man

ønskede, at tyske statsborgere og statsløse af tysk afstamning, der ud fra nationale sikkerhedshensyn måtte anses for uegnede til at blive danske statsborgere, skulle være afskåret fra automatisk erhvervelse af dansk indfødsret.

Det var dog på den anden side ikke meningen helt at afskære de personer, som omfattes af fornævnte lov, fra dansk indfødsret, og det bestemtes derfor, at disse efter særlig ansøgning kunne blive stillet, som om loven af 1946 ikke havde været gældende for deres vedkommende.

Da den kategori af ansøgere, som omfattes af den nævnte lov af 1946, i de senere år er svundet stærkt ind, har man fundet det mindre hensigtsmæssigt at fortsætte med særlove for disse personer og er istedet gået den vej at optage dem i et særligt afsnit af den ordinære naturalisationslov, nemlig §§ 2—4 inkl. Under hensyn hertil har man samtidig ændret lovens titel til „Forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.“.

Det foreliggende lovforslags § 1 omfatter 338 personer, som søger dansk indfødsret ved naturalisation, medens lovforslagets §§ 2—4 omfatter i alt 18 personer, som omfattes af bestemmelserne i den lov, jeg har nævnt af 12. juli 1946.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udøvelse af jordemodergerning.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 357).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under sidste punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om distriktsjordemødre.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 369).

Lovforslagene sattes til forhandling.